

Vilde man ændre Grænsen for Skibe hørende under Lovens 7de Kapitel fra den nuværende — 20 Tons — til 100 Tons, blev der tilbage i Afdelingen 231 Skibe med ialt 1,593 Mand — et Antal Mand, der paa Grund af dets ringe Størrelse i sig selv frembyder det bedste Bevis for, at det maa anses for ganske udelukket paa dette at basere en særlig Afdeling under Medlemmernes gensidige Ansvar.

Tænker man sig derimod Grænsen sat til 50 Tons, hvorved efter Forholdene i Øjeblikket saa godt som alle Fiskefartøjer vilde blive udskilt af 7de Kapitel, men samtidig ogsaa alle Fragtfartøjer under Grænsen, vilde Afdelingen blive berøvet ialt 653 Fartøjer med ialt 1,860 Mand og saaledes kun beholde tilbage 471 Skibe med et samlet Besætning paa 2,391 Mand.

Noget større vilde jo det tilbageblivende Antal Mand stille sig, hvis man valgte en tredje Fremgangsmaade, nemlig den at give ethvert til Fiskeribrug anvendt Fartøj — uanset Størrelse — Adgang til Dispensation fra 7de Kapitel; thi hvis i saa Fald ethvert Fiskefartøj udtraadte af Afdelingen ifølge Dispensationsretten, vilde det udtrædende samlede Antal Mand udgøre 1,080 Mand forhyret med 301 Fartøjer og det tilbageblivende Antal Mand 3,171 Mand ombord i ialt 823 Fartøjer.

Ogsaa i de sidste tvende Tilfælde indskrænkes Sejlskibsafdelingen saa stærkt, at vi maa nære alvorlige Betæneligheder derved, og dertil kommer, at de anførte Tal vel svare til Forholdene i Øjeblikket, men jo kun har Betydning for Fremtiden, for saa vidt man kunde gaa ud fra, at der ikke af anden Grund vilde finde en Forskydning Sted indenfor Sejlskibsfarten til den ene eller den anden Side. Forbundet mener imidlertid, at den Nedgang der — som ovenfor paavist — er foregaaet siden Efteraaret 1919 og som væsentligst skyldes Bortsalg til Udlandet af et Antal meget store under Krigsaarene fra Udlandet indkøbte Sejlskibe, utvivlsomt vil fortsættes, og at der som Følge heraf er Udsigt til, at vor Sejlskibsafdeling vil faa en endnu ringere Forsikringsbestand i den kommende Tid end den, de nævnte Tal udviser.

Forbundet maa derfor fraraade enhver Indskrænkning af dets Medlemmers Antal, og ikke tilraade Opretholdelsen af en paa Gensidighed baseret paapudt Forsikrings sammenslutning af et saa stærkt begrænset Antal Skibe, af hvilket jo langt Størstedelen er smaa Skibe, der ejes af Enkeltmand med saare beskedne Indtægter. Forsikringsbidragene, der allerede nu af mange vanskeligt kan betales, vil for den begrænsede Forsikringsbestand i Aar med mange Ulykker efter vor Erfaring meget let blive saa høje, at en stor Del af Medlemmer overhovedet ikke kan præstere dem, hvorved Afdelingen vil blive ude af Stand til at opfylde sine Forpligtelser overfor de forsikrede.

Sluttelig skal vi anføre, at ogsaa praktiske Hensyn taler afgørende for Bevarelsen af den i Skibsrestreeringsloven for Registrering fastsatte Tonnagegrænse 20 Tons, hvilken Ordning uden Tvivl ogsaa frembyder Fordele for det ærede Arbejderforsikrings-Raad og andre administrative Myndigheder, ligesom praktiske Hensyn taler afgjort imod at sondre imellem Fragt- og Fiskefartøjer, da denne Sondring ofte vil medføre betydelige Vanskeligheder, fordi ikke helt faa Skibe til forskellige Aarstider benyttes snart som Fragtskibe, snart som Fiskefartøjer.

Ærbødigst

P. B. V.

Svend Bramsen.
Formand.